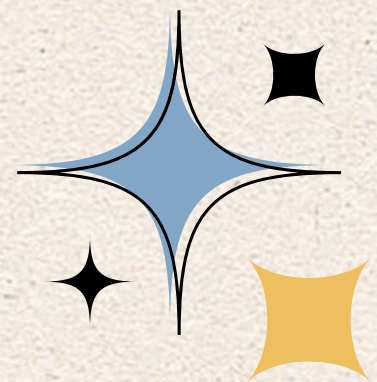

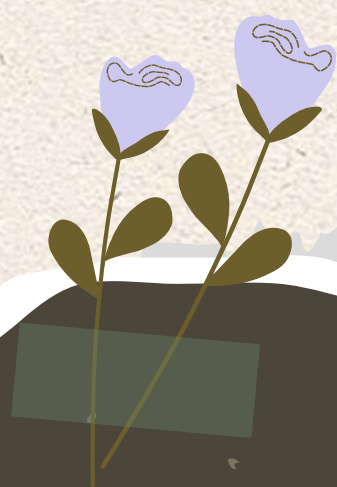
รู้ไว้ไม่เสียหาย

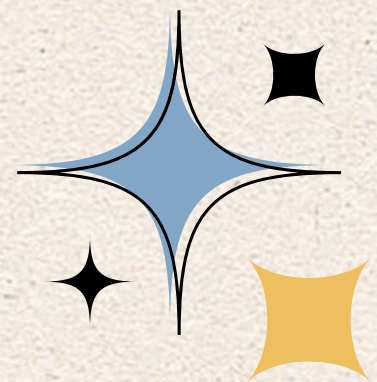
ตอน มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม... ย้ายได้! ไม่ใช่กลั่นแกล้ง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 172/2555)

คดีปกครองนี้เป็นอุทาหรณ์ที่ดีว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนอกจากจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่แล้ว ยังจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการอย่างเคร่งครัด และหากเจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติปฏิบัติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการของหน่วยงาน ผู้บังคับบัญชาในแต่ละระดับย่อมมีอำนาจพิจารณาเพื่อให้มีการโยกย้ายสับเปลี่ยนหน้าที่ความรับผิดชอบให้เหมาะสมได้

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า นาย ก. เป็นหัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุง สั่งให้นาย ข. ซึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่งช่างไฟฟ้า ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานซ่อมบำรุง รายงานผลการตรวจสอบลิฟต์ ซึ่งได้รับแจ้งว่าอุปกรณ์ชำรุดและให้รายงานผลการปฏิบัติงานย้อนหลัง 3 เดือน นาย ข. ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงแต่ไม่ตรงตามประเด็นที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ชี้แจง และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงรายงานว่า นาย ข. มีปัญหาการทำงานกับผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมกันลงชื่อไม่ขออยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนาย ข. และนาย ก. เห็นว่าหากให้นาย ข. ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยซ่อมบำรุง อาจเกิดความเสียหายต่อการทำงานส่วนรวม และอาจมีปัญหาคืออื่นๆที่รุนแรงตามมา นาย ค. (ผู้อำนวยการโรงพยาบาล) จึงมีคำสั่งกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของข้าราชการและลูกจ้างฝ่ายซ่อมบำรุงและกำจัดของเสียใหม่ โดยให้นาย ข. ไปปฏิบัติหน้าที่ช่วยงานหัวหน้า และต่อมาให้ไปช่วยราชการที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไป แต่นาย ข. ขอไปช่วยราชการฝ่ายพัสดุแทน

รู้ไว้ไม่เสียหาย

ตอน มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม... ย้ายได้! ไม่ใช่กลั่นแกล้ง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 172/2555)

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 88 มาตรา 90 ประกอบมาตรา 99 กำหนดเป็นหลักการเอาไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง ต้องไม่รายงานเท็จ การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จ และผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันไม่ให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย โดยการป้องกันมิให้กระทำผิดวินัยนั้น ผู้บังคับบัญชาต้องกระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้ (เทียบเคียงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 86 และมาตรา 95)

ดังนั้น นาย ค. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนาย ข. จึงมีอำนาจในการบริหารงานบุคคลให้เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ และต้องเอาใจใส่ขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณี เพื่อให้การดำเนินกิจการทางปกครองของหน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์ การที่นาย ค. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยให้โอกาสผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน นาย ข. และผู้ใต้บังคับบัญชาของนาย ข. ให้ข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน แล้วมีคำสั่งให้นาย ข. ไปช่วยงานและช่วยราชการทั้งสามคำสั่งดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการซึ่งได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงเหตุผลความจำเป็น ตลอดจนความเหมาะสมและประโยชน์ของหน่วยงาน ซึ่งนาย ข. อาจไม่พอใจและต้องปรับตัวเข้ากับงานใหม่ แต่การให้ช่วยงานหรือช่วยราชการเป็นการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะออกคำสั่งได้ตามที่เห็นสมควร

กลุ่มบริหารงานบุคคล

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อ้างอิงจากหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ฉบับวันเสาร์ที่ 22 กันยายน 2555